

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Victor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*),
Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Mari, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.
Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard
(Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles
Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls
(Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS
d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau
Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello,
Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela,
Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni
Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent,
Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera,
Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel
García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Gra-
set, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi,
Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban
L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Mar-
quès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu, Montser-
rat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané,
Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles
Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran
Sàez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi Sebastià, Màrius
Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi
Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes
Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel
Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villa-
toro, Jordi Zamora.
Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.
Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano
(*documentació*).
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i
Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El passat dimecres 26 de maig la multinacional francesa Alstom anunciava la venda de la seua factoria d'Albuixec (Horta Nord), que es dedica a la construcció de complements per a màquines ferroviàries i que dóna ocupació a 400 treballadors, a banda de tota l'activitat indirecta que genera. Alstom ha anunciat que cercarà algun grup inversor que garanteixca la continuïtat d'aquesta planta, però a hores d'ara la incertesa és molt gran. L'anunci de la multinacional francesa, que s'afegeix al degoteig continu d'anuncis de reducció de l'activitat industrial a les nostres terres, té tanmateix algunes peculiaritats que el converteixen en un paradigma dels vents econòmics que bufen al País Valencià i a tot el món.

D'una banda, és una mostra del fet que, ara com ara, els interessos immobiliaris són al País Valencià absolutament dominants sobre tots els altres. La multinacional Alstom va vendre l'any 2002 els terrenys que ocupa la fàbrica a Ballester, un dels principals grups constructors valencians, que a canvi li llogava els terrenys per un període de deu anys prorrogables a cinc més. La fàbrica, de fet, està molt a prop del litoral que hi ha al nord de la ciutat de València, un dels probables eixos futurs de desenvolupament urbanístic. Aquesta compra posa en dubte la viabilitat de la planta, ja que el fet que els terrenys ja no siguin propietat d'Alstom posa entrebancs a la continuïtat de l'activitat. Ara com ara, al País Valencià, cap activitat està en disposició d'entrebancar el desbocat creixement urbanístic, ni tan sols una factoria industrial especialitzada en productes d'alta tecnologia i gran valor afegit, allò que totes les administracions públiques aspiren a tenir com a garantia de futur econòmic dels territoris que governen. Al País Valencià, però, tot és diferent: cal construir sense fre, i quan ja no quede litoral, *qui vinga darrere, que arree*.

La decisió de vendre la planta d'Alstom és també paradigmàtica de l'accelerat procés de globalització al qual assistim, en el qual les decisions empresarials estan cada vegada més lluny dels indrets on té lloc l'activitat productiva. La multinacional, que rep quantioses ajudes de l'estat francès, ha hagut de desfer-se de la planta valenciana perquè la Unió Europea li exigia que havia de vendre part dels seus actius, i s'ha després justament d'una factoria que té ja garantida la càrrega de treball dels dos pròxims anys, que no perd diners i que és puntera tecnològicament entre les plantes d'Alstom. Aquesta companyia, a més, ha rebut moltes ajudes de la Generalitat Valenciana per a potenciar departaments d'innovació tecnològica que mai no ha arribat a crear. No més lluny del passat mes de febrer, encara acudien les autoritats valencianes per prestar suport a les inversions realitzades en la factoria.

El problema, denunciat des de fa moltes dècades, és que no es pot fer dependre el futur industrial del capital forà, que té molta més facilitat per anar-se'n quan vénen mal dades. Al País Valencià, ni la burgesia ni cap de les administracions públiques s'han preocupat mai de crear instruments perquè siga el capital autòcton el que preniga les regnes del nostre futur d'indústria avançada. I, com ja fa temps que demostren els economistes especialitzats en localització industrial, el capital sí que té pàtria.

Als nostres lectors

Una jutgessa de Benidorm admestia a tràmit dijous, 27 de maig, la petició de suspensió de pagaments del complex d'oci Terra Mítica. Aquesta era la conseqüència inevitable de la contínua sagnia financera que patia aquesta faraònica infraestructura d'oci des del moment mateix que es va començar a construir. Un problema que, en major o menor mesura, pateixen bona part dels grans parcs temàtics que hi ha arreu d'Europa. El tema de portada intenta donar algunes claus que ajuden a analitzar un fracàs empresarial estrepitos. Posem l'èmfasi en les interferències que els interessos polítics van posar des d'un principi en la perspectiva empresarial, que era a la llarga la que li havia de donar viabilitat, com la seua construcció va ser el paradigma d'una manera de fer política, la d'Eduardo Zaplana, ara en decadència, i com de difícil ha estat per al parc trobar visitants a Benidorm, capital europea del turisme de sol i platja.

Miquel Calvet, redactor

ALSTOM COM A PARADIGMA